

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 84.

Fjerde Session.

28de Møde.

Løvedagen d. 27. November.

(Fortf.)

Judenrigsministeren: Det var en meget sand Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), at det foreliggende Ændringsforslag meget afviger fra det Minoritetsforslag, der under forrige Behandling var fremsat af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Rottwitt). I dette var det nemlig et gjort til en ubetinget Pligt, at Erklæringerne skulde tilbageleveres. Naaget derfor dette Ændringsforslag iøvrigt for en stor Deel fjerner de Betænkeligheder, der især fra min Side vare fremhævede med Hensyn til Sagens Vidtløftiggjørelse, saa fjerner det paa ingen Maade de Betænkeligheder, som ere fremførte under Sagens første Behandling af Justitsministeren, der fremdeles ved Sygdomsforsald er hindret fra at være her tilstede, men som vistnok paa et senere Stadium vil fastholde sine tidligere udtalte Anskuelser. Iøvrigt forekommer det mig, at, naar Ændringsforslaget udtrykkelig gaaer ud paa, at Ansøgningen eller Klagen med Erklæringerne skulde tilbageleveres, saa ligger deri den Mening, som Forslagsstilleren har yttret, at det er Underøvrighederne, som skulde give Erklæringerne tilbage, og at Ordet „fornødne Erklæring“ altsaa alene kunne forstaaes om de Erklæring, som Underøvrigheden har fundet det fornødent at tilvejebringe navnlig fra Sogneforstanderskaberne og andre private Mænd, navnlig ved Næringsansøgninger fra andre Næringsberettigede; thi, naar der staaer „tilbageleveres“, kan det ikke forstaaes om en Tilbagefødsel fra Dverøvrighederne eller endog i Reglen fra Ministeriet til den Ansøgende eller Klagende.

J. A. Hansen: Den hoiagtede Judenrigsminister har nylig fundet den Mening udtalt i det nærværende Ændringsforslag, som den ærede Forslagsstiller i sin Motivering deraf udtalte, at han troede ligge deri. Jeg kan imidlertid ikke erkjende, at denne Fortolkning er den rette, og jeg troer slet ikke, at, hvis det blev Lov, saaledes som det her er redigeret, at Domstolene vilde erkjende denne Fortolkning for den rette; thi det kan dog umulig siges at være de fornødne Erklæring, hvad der afgives af Underøvrighederne, og det er jo desuden en afgjort Sag, at Dverøvrighederne afgjøre Sager, som indgaae til Ministeriet, og at dette kan siden indhente flere Erklæring; men man kan dog ikke antage, at Ministeriet vil indhente u fornødne Erklæring. Naar man altsaa kan blive beskjendt med de fornødne Erklæring, saa tvivler jeg ikke om, at Ordet „fornøden“ maa forstaaes saaledes, som jeg har forstaaet det. Naar den ærede Minister imidlertid har forstaaet det anderledes, saa nødes jeg til at sige et Par Ord med Hensyn til den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand, der staaer i Spidsen for Forslaget, gjorde gjældende under 2den Behandling, nemlig, at man ikke skulde forrykke det patriarchalske Forhold, som nu finder Sted imellem Underøvrighederne og Befolkningen i de vedkommende Jurisdictioner. Den ærede Rigsdagsmand har i sit foregaaende Liv gjort Sit til at fjerne det patriarchalske Forhold, der fandt Sted imellem Konge og Folk, idet han har bidraget til, at Folket selv fik Deel i Lovgivningsmagten, som før udelukkende fandtes hos Kongen, — han har altsaa i dette Forhold gjort Sit for at fjerne det patriarchalske Forhold; han har ligeledes i sit foregaaende Liv arbejdet meget paa at fjerne de patriarchalske Forhold, som findes